

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

У зв'язку з підвищенням дотеперішніх цін хліба по картках має бути підвищена сума за рікової платні. В якому відношенні буде підвищена платня до підвищення цін хліба, покищо невідомо. Але не підлягає найменшому сумніву, що робітництво буде примусово віддавати за хліб без порівняння більшу частину своєї зарплатної платні ніж дотепер. В цьому й поля-

Вовняні матеріали 100 см від 4.80 до 6.60
швейські Саре Саррі від 7.— до 8.50
Саре Мюссе 6.80
Ліонський шовк (чист. шовк) 3.60
Львівський шовк (чист. шовк) 6.20
 та всілякі жіночі матеріали по цінах від не-
 давна дуже низьких у найбільшій виборі —
 тільки у фірмі

Дім Моді **Львів,**
 Марійська пл. ч. 4.
 Європейський Готель.
Обслуга в українській мові.

гає ціле значіння скасування карток на хліб та муку для робітництва та тих, зрештою нечисленних частин селянства, які мусіли обробляти виключно буряки, бавовну, тютюн та інші технічні рослини.

Цього значіння „реформи“ уряд „пролетарської держави“ зрештою і не скривав. „Ізвестія“ з 8. грудня так пишуть про скасування карток: „Є не зворот від системи нормованого розподілу до системи розгорнутого совітського торгу; від безперсональної орієнтації на пересічного споживача до вивчення зріжаних потреб...“

У перекладі, коли не на людську, то бодай на звичайну більшовицьку мову це значить: Працюю як „ударник“, чи голодую. Досі пересічний совітський робітник працював якраз стільки, щоб його не викинули з фабрики як злісного саботажника. Те, що він діставав за півдурно по картках на поживу, вистарчало для його півголодного існування в брудних переповнених мешканнях. Виснажувати себе надмірною „ударною“ працею ані грохи не оплачувалося, бо при цінах на вільному торзі нічого властиво купити не було можна. Наслідком цього видайність праці совітських робітників була не звичайно низька і всі підприємства наскрізь нерентабельні.

Поки з села можна було ще щось видушити, московський уряд не наважувався тиснути надмірно робітництво. Але колективізація села пілком зруйнувала. Після голодової смерті кількох мільйонів селянства України та інших поневолених націй, а навіть самого московського селянства в деяких районах, московський уряд мусів признати, що з селянства можна видушити не багато більше того, що необхідно треба для прогонування міст, бюрократії та війська.

З огляду на те, що грошей московський уряд тепер потребує більш ніж колиш для несамовитих зброєнь та реорганізації армії, не лишається йому нічого іншого, як збільшити експлуатацію робітництва та селянства зайнятого в технічних галузях хліборобства. Збільшити експлуатацію їх можна лише в той спосіб, що загрозиться їм голодовою смертю через скасування хлібних карток, які забезпечували їм досі їх необхідне мінімум існування.

Постає справді питання, на кого хоче опертися московський уряд у майбутній боротьбі проти селянства та робітництва, залучених відтепер спільною долею та спільним урядовим визиском? Очевидно на силу армії, поліції та нову більшовицьку аристократію „знатних“ людей по містах та селах.

Поліції та армії може справді вистарчити на якийсь час, щоб тримати населення в послузі в часі миру. Шкоди до нової аристократії, то в порівнянні зі старою вона має той слабкий бік, що не має постійного складу. Збільшувати її безмірно, не обтяжуючи надмірно державної каси удержанням партійних галапасів, не можна. Для тогож, щоб вабити колхозний та фабричний „актив“ надією дістатися до „знатних людей“ та до партії, треба їх щороку розвантажувати чистками, щоб дати місце новим. Але невпевність такого існування, постійна небезпека бути викиненим з партії та бюрократичного а-

На ялинку

даруйте високовартісні нилини **ХАМУЛИ**.
 Їх вартість далеко б льша від їхньої ціни.
 Склад: **Львів, Рутенського 1.**
 722 2-2 (біля Марійської площі).

парату, незвичайно деморалізує їх, спонукує кожного більшовицького бюрократа забезпечитися своєчасно, поки його не викинула партійна влада. Наслідком цього між більшовицькою бюрократією розвинулась справжня московська корупція, з якою московський уряд не може дати собі ради, не зважаючи на всі терористичні заходи проти службовиків.

Скасування карток на хліб це дуже ризикозна спроба направити совітські фінанси та примусити працювати совітських невільників по містах та селах. Є воно безсумнівним кінцем комедії „диктатури пролетаріату“ та очевидним зворотом до старих форм державного невілничішого капіталізму. Що цей зворот так легко перевести не дасться, про це свідчить між іншим і зріст самої більшовицької опозиції та зокрема вбивство Кірова. Будемо сподіватися, що поруч з розкладом московського табору зростатиме єдність в боротьбі поневолених націй проти Москви.

М. Данько.

„GENS FIDELISSIMA“.

(Репортаж з Мадярщини.)

(Докінчення.)

Коли другого дня прибув я до обширних приміщень Ревізіоністичної Ліги при вул. Звірія ч. 1., мене вже чекали. Мій „опікун“ п. Липовицьки, член президії барон Арпана і бар. Павло Ферстер. Вітаючись зі мною, бар. Ферстер (візликаний ведання до централі мадярський посол у Відгороді) зауважив ніби жартівливо:

— Але з Польщею, пане редакторе, хочемо добре жити...

Я поважно адивувався:

— При чому тут Польща, ексцелленце?

Всі засміялися.

Але проте я зрозумів як слід інтенцію цієї заваги мадярського дипломата. Це не вперше мав я нагоду ствердити, що українців уважають

за кордоном страшними іредентистами. Може я нарівні небезпечним як хорвати. І становище українського журналіста за кордоном настільки трудніше від становища його товаришів з інших державних народів, що здебільша вважають його іредентистичним пропагатором. Думають, що він хоче чогось довідатися, але сам шукає терору для своєї пропаганди і то обов'язково проти когось.

Я рішився відразу приступити до справи і запитав бар. Арпана:

— Отже в ревізіоністичну мадярську програму входить також і Підкарпатська Русь?

— Очевидно — відповів. — Відокремити країну, що 800 літ була з нами, співтворила мадярську історію, булоб нам незвичайно важко, а навіть, скажу щиро, неможливо!

— Як, панове, уявляєте собі спосіб привернення до Мадярщини Підкарпатської Русі?

— Лише мирним шляхом. Хочемо довести до всенароднього голосування на Підкарпатті, як взагалі на землях, що їх взяла від нас Чехословаччина. Ми певні для себе більшості голосів, а на Підкарпатті навіть 90 прц.

— Чи не надто оптимістично, пане бароне?

Брандштедтера

відомі від 52-ох літ **цукри — чоколяди**
 пл. Голуховських 5. — Філія Легіонів 43.
на Ялинку,

до прикраси медівники, фігурки і бомбонерки в багатім виборі по цінах дуже приступних.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО“ З ДНЯ 29. ГРУДНЯ 1934.

Д-Р ЄВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

60

СТОРИНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

XXIV. ПЕРШІ РОКИ ПАНУВАННЯ БАДЕНІЯ (1888-1891). СТАН БЕЗПРАВНОСТІ В КРАЮ. НАШІ ВНУТРІШНІ ВІДНОСИНИ.

Обнявши в листопаді 1888 р. управу Галичини, розпочав Бадені з одної сторони нову еру, з другої — еру правдивих шляхотських „rzędów“, що пригадувала часи давньої Польщі. В Галичині стало замовкати всяке право і панувати шляхотська бута й самоволя. В урядах, зокрема в адміністрації, стали мислитися щораз більш зловживання, на які не було ради. Зловживання ті проявлялись особливо при нагоді виборів. Баденівські вибори стали історичними.

Виборчі зловживання йшли поступово. При перших соймових виборах 1889 р., про які вже вище була згадка, удалося — правда — залученим силам русинів переперти 16-х послів, та й тут не обійшлося без великих зловживань, якими повалено кандидатури д-ра Олекс. Огоновського в Рогатині і Долині, Бережницького в Самборі, Вахнянина в Сокалі, Белея в Городенці, Барвінського в Тернополі. Д-р Олекс. Огоновський, безпечно найбільше кваліфі-

кований кандидат, голова „Народньої Ради“, який у попередній каденції перемав тричі в Долині, упав тепер знову двічі, себто в Долині й Рогатині. Долина „вславилася“, поваливши його за дві каденції чотири рази. Очевидно, були тут у грі не лиш самі зловживання, але й феноменальне хунівство, яким традиційно відзначався цей повіт. В Тернополі улаштовано формальні бандитські оргії. Вночі перед виборами напала шайка бандитів на льокаль, де містилися руські виборчі і розбила їх фізичною силою. Багатьох чинно зневажено, або навіть поранено, між іншими Антоном Гарасимом, укінченого правника, що ночував з виборцями. Виборчі порозбігалися зі страху і польський кандидат, маршалок Коритовський, виїшов безпечно. Замітне те, що такого розбишачького способу вжито саме супроти кандидатури Олекс. Барвінського, який в рік пізніше виступив як головний партнер Баденія в новій ері. Справді не знати, котрого з них більше треба подивляти! Це була виборча прем'єра Баденія.

В рік опісля, в лютім 1890 р., прийшов другий його виборчий виступ. В окрузі Підгайні-Рогатині відбувалися доповняючі вибори до парламенту на місце покликаного до палати панів гр. Романа Потоцького. Русини поставили Романчука. І тут пущено в обіг усі засоби разом. В окрузі заборонено всі віча і збори вже оголошені й розписані. Навіть збори, що їх скликав до Підгайні тамтешній соймовий по-

сол і член краєвого відділу д-р Савчак задля зложення посольського звіту, закрито. Романчукові, який був постарався про відпустку з ЦК. Ради, щоб поїхати представитися виборцям, відпустку ту Бадені завернув і крім цього переказав йому через старосту Пуницького, що був шваргом Романчука: „Powiedz pan swemu szwagrowi, że ja go zgnotę“. Очевидно, Романчук упав, а виїшов польський шляхтич, „dzierzawca“ Zaremba.

Загальні громадські права, свобода особи і свобода дому перестали в Галичині зовсім існувати. В 1889 р. увязнено в літі кількох студентів українців з Києва, між ними молодого Кистяковського і дві студентки-росіянки Дегенівні, що приїхали на фері в галицькі гори. З ними увязнено також Франка і Павлика. Тримали їх усіх два місяці у в'язниці і відтак випустили, не найшовши ніякої підстави до якихнебудь карно-правних кроків. В зимі 1890 р., в часі підгаєцьких виборів, розпочалися в тім повіті й в сусідніх небували досі сикатури і переслідування: звернені проти селян і священників. Так нап. підгаєцьке староство потягало до відповідальності священників за те, що не зголошували один другого, коли до нього з найближчого сусідства приїхав у гостину. В Коломині розв'язав комісар староства Пишибиславський дня 28. серпня 1890 р. загальні збори, скликані центральним відділом „Просвіти“, подавши за причину, що на повітовій виборчій бажувало означення години.

— Вітрохи. Ми знаємо настрій Підкарпаття, як знаємо його пухля. Що чехи обіщали нашої Русі? А зрештою чи в загальній якості випадає їм поправу господарського положення в тім країні? Для нас Підкарпаття є одною з передових істотування, для чехів лиш татаром. Чехи не потребують сирівців Підкарпаття, не потребують його мінеральних скарбів, бо мають їх дома у себе. Не з інших причин, як саме з тої, злидніла ковальська продукція на Закарпатті, вимерла експлуатація сирівців. Не було би сьогодні безробіття на Закарпатті, якби чехи хотіли дійсно експлуатувати природні багатства тої країни. Але вони цього зовсім не можуть в інтересі власної продукції. Одно, до чого можуть допустити — це грабіжницька господарка, без інвестицій і без плану.

— Ще одне! — вмішався ч. Липовицьки. — Чехи не інвестують також з другої причини. Вони вважають, що Закарпаття при них не лишилося!

— Гаразд, але як, панове, уявляєте собі таку агоду чехословацького уряду на північній?

— Вони погодяться, бо будуть такі міжнародні умовини. Чому, на ваш погляд, чехословацький уряд дотепер не дав автономії Підкарпатській Русі?

— Не хочу висказуватися — говорю вимпаче, — зрештою аргументи чехословацького уряду відомі з недавньої промови мій. Бенеша в Ужгороді.

— Тоді ми вам скажемо! — засміявся мій співрозмовець. — Чехословацький уряд боїться дати автономію, бо боїться підкарпатського союму. Той союм у своїй більшості висказався би за поворотом до Мадярщини.

— Навже промадярьські настрої на Закарпатті такі сильні, на вашу думку? — сумніваюся.

— Ви Цете туди, правда? — вмішався знову ч. Липовицьки. — Пішіть між парі і запитайте. Але без свідків! Запитайте про Егана. Запитайте, які були заробітки селян перед війною в Мадярщині! Вони приходили на мадярські доли масами, давали нам своє дерево, свою зовну і свою працю, а забирали хліб, сало і гроші.

Я знову дозволяю собі на заввагу:

— Це під господарським оком може й правильно, — кажу — хоч не забуваймо, що часи були тоді економічно куди кращі в цілому світі. Але під політичним оком, під культурним, подорожжя Підкарпаття, на жаль, було дійсно жалюче саме під Мадярщиною!

Мій співрозмовець зовсім не збожежлився.

— Не перече — сказав бар. Арпан — але який культурний рівень був перед війною, симптоматичний для селянства усієї Мадярщини. Думаєте, що достаточної кількості шлії це було лиш на Закарпатті? Що не в цілій Мадярщині Церква зі своїми церковними школами виручала державу?

— А мадяризація?

Викликало це колюсальне обурення. Бо це були збори з усього краю, а крім цього комісар довершив розв'язання в брутальній формі, злучений з погрозою вжиття збройної сили і звернений до голови Товариства, яким був високо поважаемый в народі проф. Омелян Огоновський. Такі акти сикатури бували кожного тижня. Нарід почав розуміти, що над ним зависло якесь велике лихо, та це було шойно початки „Баденівщини“.

Союм приніс у 1889 р. новий подарунок для краю, а саме викуп права пропінатії, за котрий край мусів заплатити шляхті 72 мільони тивських. Це була економічна точка програми Баденія.

Порозуміння між партією народовецькою і москвофільською, яке проявилось при союмових виборах 1889 р., не тривало довго. Правда, на скликанні 25. березня 1890 р. у Львові зізлі мужів довіря рішення акцію зєдинення партій висті дає в цілому краю, однак це зєднання розбилось скоро і вже в дні 1. листопада 1890 р. дійшло на загальних зборах „Народної Торговлі“ до очевидної боротьби між обома партіями, при чому москвофіли виступили за зорганізовану акцію забрати це товариство в свої руки. Однак це не вдалося, напашки — „Народна Торговля“ перейшла на цих зборах в руки народовців, які вибрали всю свою управу. До повного розбиття між обома партіями дійшло в наслідок нової ери, про що в попереднім устпї.

(Далі буде.)

— Вибачте, але це випа, якщо так можна павати, виної культури. Таке само як польська, німська чи французька культура асимілювала і асимілює чужоплемінців, що живуть в їх орбітах, так і в нас мадяризувалася деяка кількість українців, словаків, німців чи румунів, що були під впливом мадярської культури. В Польщі, чи нпр. в Німеччині, аустріїне аденационалізованіх малярів і ми з тої причини претенсії мати не можемо.

— Гаразд, але мадярам закладають у нас, що вони вели масову і планову мадяризаційну політику.

— Неправда! Хіба ви думаєте, що колись так дійсно було, то ми не в силі було б за 800 літ амадизувати пів мільона підкарпатських українців? При їхньому низькому культурному рівні? При повній відсутності національної свідомості? Відповідна низка мадярських шлії з відповідним асиміляційним планом у передвоєнних умовах перевела би цю роботу за 80, а не за 800 років! Хто з вас чи з чехів цікавився нпр. у 1880 році Підкарпаттям? Ні, в нас не було асиміляційного тліну, була лиш атракційна сила державного малярського народу.

— Це проблема, яка входить у ділянку конституційних прав, етпін народів і т. д., пане бароне, й обговорювати її було б перемелювальним закидів та виправдань минулого, а це сьогодні для вас неактуальне, — говорю і ставлю чергове питання:

— Перейдім до сучасного. Приймім, панове, такий факт, що Чехословацька дійсно без війни, мирно, під натиском обставин, погоджується на реалізацію трийонського договору. Відбувається півбичит і населення... не погоджується на адуку Підкарпаття з Мадярщиною.

— Але ж добре! Ми хочемо лише півбичити, нічого більше. Під чехами населення напевно не скоче лишитися! Крім чеської колонізації Прага дотепер нічого не дала Підкарпаттю.

— А Мадярщина що дала?

— Все, чого населення захоче.

Я не міг стриматися від усміху.

— Я вас розумію — усміхнувся також мій співрозмовець, — обіцувати взагалі дуже легко. Але повірте, що говорю повсім щиро. В нас нема інтенції, на випадок повороту Підкарпаття до Мадярщини, лишити Підкарпаття. Коли б навіть хотіли ми, — що згорі заперечую, — то часи асиміляції народів уже давно минули. Нам іде про Підкарпаття, як про органічну частину нашої господарської системи. Чи те Підкарпаття захоче бути автономне, чи ні, — це для нас справа без значіння.

— Я ще про асиміляцію! — вмішався ч. Липовицьки. — Як думаєте, пане, чи словаки та чехи не намагаються асимілювати підкарпатських українців? Те, що в нас було сьогодні вже невичайно тяжко, — це може вдатися куди зєкше племеню близьким чехам, а в першу чергу словакам.

— Зараз покажу вам, як віраються словаки у вашу етнічну масу на Підкарпатті. — перебив бар. Арпан і вийшов до другої кімнати. За хвилину вернувся в етєографічною мапою Чехословацьчини, незвичайно оригінальною. Підкарпаття було на ній відзначене луковим, червоним написом, населення не „русини“, але „українці“. В трьох мовах. І цей напис „українці“ переходив ще й на суміжну територію Східної Галичини.

— Дуже цікаво! — прионав я, розглядаючи мапу, — чи панове признаєте вже офіційно назву: „українець“ для населення Підкарпаття?

— А чому ж би ні? Це ж абсурд вимати адміністративними заборонами з назвою. Якщо вона

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУРА НА МОВІ!

Хто хоче явчнитися доброї української літературної мови, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче довідатися, як де говорить український зарід, ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ НА 1935 РІК

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА“

призначений асебичному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. — Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО. — ПЕРЕДПЛАТА: 6 за. річно, 3 за. піврічно, 1.50 чвертьрічно. За границею: в Європі 9 за., поза Європою 2 амер. долари. Зразкове число 50 гр. Конто чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції в Адміністрації: Warszawa, ul. Stalowa 25 m. 10.

Як долати до „Рідної Мови“ виходять трийсяч-літ „БІБЛІОТЕКА РІДНОЇ МОВИ“. — Передплата: 3 за. річно; за границею: в Європі 5 за., поза Європою 1 амер. долар.

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДИН ПРАВОПИС!

Коли

ВЖИВАЄМО

В ревматичних терпіннях, подагрі, бо-лях нервів і голови, грипі і перестуді віддають таблетки Тогаль добрі послуги. Таблетки Тогаль приносять полекшу в цих терпіннях. Можна набути в найближчій аптці.

нежиттєва, то сама провалиться, але з назвою „українець“ цього не передбачую — усміхнувся куртуазійно в мій бік. — Зрештою ми, — продовжував — лиш ведемо пропаганду якоїсь проблеми, то мусимо алати її якнайвище і якнайоб'єктивніше. Від цього залежить успіх.

— Отже, кінець-кінців, павоєе таки палітєса на миру розв'язку проблеми кордонів Мадярщини? — закінчив я, встаючи і дякуючи за розмову. — Обов'язково миру! — повів мене бар. Форстер, що весь час розмови лаявато мовчав.

Серед шпани розмов на реалізаційні теми, що я підбуз їх в Будапешті, доволі оригінальна була ще розмова з бар. Житмонтом Перені, головою Мадярського Національного Союзу. Барон Перені, що є одним з найвищих достоянств Мадярщини („сторож королівської корони“), парламентарист та визначний реалізаційний діяч, був перед війною мармарошським наджупаном. Ще тепер має він на Підкарпатській Русі свої земельні посілости.

Прийняв мене весело, майже радісно. Старший, сиваний добродій, незвичайно панський і тому незвичайно чепуний та безпосередній.

— Вітаю вас, дуже тішусь! — промовив, прохачи роздатися і сілати. — Був саме в мене редактор „Фігаро“ і говорив, що бачився з вами в Реалізаційній Лізі. Ви з Галичини? Зі Львова? Сусід? Цікавитесь Підкарпатською Руссю?

— Так, ексцеленціє. Українці замешкують Підкарпатську Русь.

— Значить, справа актуалізується, коли вже я ви приїхали сюди. Правда, мусимо дістати назад цю землю!

— Знаєте Підкарпатську Русь, ексцеленціє?

— Чи я її знаю! Пане, як був мармарошським наджупаном! А оєлїни, ваші люди не називали мене ніколи „наджупан“, а тільки „наш пан“ (Оба ці слова сказав по українськи). Чудесний нарід, мій пане! „Gens fidelissima“ Нам, мадярам, дав наших найкращих людей!

— Але собі не дав їх, ексцеленціє.

Глянув адмовлено на мене:

— Собі? А чияж це була держава, як не їхня і наша? Чи ми звертали коли увагу на племенне походження?

„Льогіна о. Отанкал“ — прошибнуло мене кризь мізок, а вслід за цим думка: „Піши — пропало! Не переконали, а вілсует інтервю!“ Тому пробую сказати з іншого боку:

— Ексцеленціє, хочу... пожалуватися перед вами...

???

В міністерстві закордонних справ і в Реалізаційній Лізі взяли мене за дитину.

Росміявся. Якже так?

— Сказали мені, що вірать у реалізацію трийонського договору... мирним шляхом.

Знову усміх.

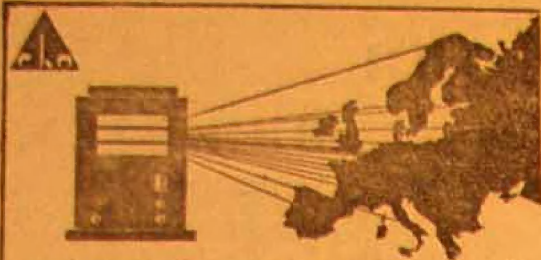
— Ви з цього боку! Та, шбї вірити інакше офіційно не вільно. Союз Народів ааборонок. Але я, якщо маю вам щиро сказати, також не вірю в ті мирні шляхи.

— Значить: війна?

— Не так гаряче, мій пане! В першу чергу Мадярщина не думає навіть про війну. З чим? З 35-тисячною армією гонведів, без літаків, без танків, проти 360 тисячної армії ворожих сусідів? Пане, нас є 8 і пів мільона, а довкола нас 40 мільонів ворогів. Віану буде робити хто інший.

— Хто?.. Італія, Німеччина, Польща?

— Не знаю, мій пане. Ви повинні краще за мене орієнтуватися. Скажу вам лишє, що Чехословацьчина в теперішніх межах втриматися не в силі. Держава національностей, в якій одна етція хоче панувати над іншими. І здається, панує, бо ні словаки, ні підкарпатські українці не є одушевлені тою етпїлю. Проєто смішно подумати

РАДІО-ПРИЙМАЧМИ ЕКОЧУЄ ВСЮ ЄВРОПУ.

Електротехнічний відділ
кооперативних інженерських Роб. т. К. І. Р. Львів
Синіуська 29. Тел. 3-30. 647 7-8

чехи вже разом з моравцями творять усього 40 прц. населення тої держави, а проте хочуть нав'язати всім свою волю. Чехословацька держава рація є на ділі чеською національною рацією. А це не обов'язує. Самі себе дорівнюють своєю національно-імперіалістичною, експансивною політикою.

— Есцеленці, прошу вибачити мій запит, але чи Мадярщина рахує на підтримку Польщі на міжнародній арені?

— Цю підтримку від неї вже маємо в Женеві і віримо, що вона нам допоможе в потребі також у майбутньому. Так Польщі, як і Мадярщині потрібна спільна границя. Крім цього Польща розуміє нас, бо переживала в своїй історії вже те саме, що ми тепер. Польща дуже сильна держава, а Пласудський геніяльна людина. Бачить далеко.

А хто з інших держав має інтерес у наступі на Чехословаччину?

— Інтерес створює кон'юнктура. В Празі знають це краще, як у нас, тільки що тяжко орієнтуються, бо вірять у параграфи і святість миро-

них договорів. Розпучливо того тримаються, а розпуча — злий дорадник.

— Значить, есцеленці, ви вірите в поворот Підкарпатської Русі до Мадярщини.

— Вся Мадярщина в це вірить і на Підкарпатті також вірять.

— А колиб так сталося, то в якому характері малаб увійти Підкарпатська Русь у склад Мадярщини?

— Вернеться до батьківщини.

— Мадярської?

— А якже інакше!

— Без плебісциту?

— Може бути й плебісцит. Але чехи ніколи на це не погодяться. Був уже один плебісцит в Шопроні і вийшов у нашу користь.

— Отже колиб якимсь збігом обставин Підкарпатська Русь дісталася таки Мадярщині, чи тоді дісталаб автономію?

— Якщоб населення хотіло, очевидно! Це показалося би.

Я піднявся і почав прощатися. Барон Перені відповів мені аж до дверей.

— До побачення в кращих, більш реальних умовах — промовив, стискаючи мою руку. — І не пишть але про нас, бо ми вам приятелі, із Польщею і з вами хочемо добре жити. А свій часопис, де надрукуєте свої враження, пришліть!

— Пришлю.

З дивним почуттям вийшов я з палати. Йшов і не знав, коли зупинився на „Майдані Іреденти“. Просто мене в сонячному промінні золудня стояла статуя — алегорія нашого Підкарпаття. Український селянин простягнув заковані руки до алегорії Мадярщини.

Gens fidelissima!

Роман Голіян.

Пакт шістьох європейських держав

ЛОНДОН, ПАТ. „Дейлі Телеграф“ повідомляє, що в кількох столицях європейських держав обмірковують нову систему безпеки в центральній Європі. Пакт шістьох підписали би Франція, Італія, Німеччина, Югославія, Мадярщина і Чехословаччина. Головною метою пакту загарантувати непорушність і незалежність Австрії. Головними ініціаторами пакту є Франція та Італія. Переговори в цій справі закінчатся уже в найближчих двох тижнях. Цей пакт піпашуть після наладження взаємин між Францією та Італією і Югославією та Мадярщиною.

Уживайте лише

знаменитої цигорії „ЛУНА“
здорової підмінки кави „ПРАЖІНЬ“
і зернистої „СОЛОДОВОЇ кави ЛУНА“
виробів української кооперативної фабрики
„Суспільний Промисл“ Львів XV,
Церковна 2, тел. 42-97

ФЕЙЛЕТОН „ДЛА“ З ДНЯ 29. ГРУДНЯ 1934.

Д-Р МИХАЙЛО ДРАГАН.

VI-та Вистава АНУМ.

16. XII. 1934 — 14. I. 1935.

Здавалось би, що в наших невідрадних обставинах, капарстві і бідності годі навіть думати про ширше закреслену мистецьку діяльність. Причмо ствердити, що всупереч тому всьому йдемо на мистецьким полі вперед. Помалу, але йдемо. Кожен чергова мистецька вистава АНУМ виразно це докazuje. Може не ростемо ще дуже в глибину, але певно розростаємось в ширину. Майже кожна вистава приносить нові обличчя в мистецтві. Тай відомі вже мистці не сидять з заложеними руками. Вже маємо поважну громаду мистців, що без зневіри, з думкою про краще завтра витривало працюють над собою. Та найважливіше, що не вважаючи на розпорощення наших мистців по всьому світі — всі вони стоять у постійнім зв'язку зі своєю рідною землею і на перший зазив посилюють свої праці на осуд своему рідному громадянству. З їх листів не раз вичитуємо їх гарячі бажання, щоб їх праці залишилися на завісді між своїми.

Головною прикметою останньої вистави АНУМ є її різноманітність. Майже кожний з мистців старається усталити свій власний стиль. Це дуже відрізняє виставу. Одні з них вже знайшли напрямки у своїй творчості, другі передусім молодші, ще в стадії експериментів, але вже на дорозі свого самостійного ви-

слову. В цих останніх бачимо добрі завдатки на те, що вони не загубляться в хаосі сучасного мистецького кипіння. За старших уже зовсім нема чого лякатись; вони свідомі своїх завдань і шораз більше удосконалюють свої засоби і поглиблюють вислів своєї творчої думки. Правда, пересічний рівень вистави ще не зовсім дорівнює заграничним мистецьким виставам, але з декілька найкращими творами нинішньої вистави можна би сміло ставати до конкуренції навіть на найбільше вибагливих виставах. В кожному разі вже від довшого часу не дорівнюють польські вистави у Львові нашим. Здобуваємо Львів? Може.

Безперечно козирем вистави є Грищенко „Пейсаж з Кап-Мартену“, це найкраща річ, яку ми бачили досі в Грищенка. Досконало дібраний кольорит, приємна темпераментна фактура, з якої мистець сильно і безпосередньо промовляє до чуття. Виразно чути з картини, що мистець перейшов довгу дорогу шукань, підпорядкував собі всі здобутки новочасного мистецтва і нині певною і твердою ходою йде своїм власним шляхом до поставленої цілі. Решта праць Грищенка на виставі це акварелі з подорожі до Іспанії. Добрий рисунок і добра техніка зраджують доброго майстра. Все таки ми воліємо його олійні речі або акварелі з Константинополя.

Другий наш лариський мистець Глушенко, один з наших кращих імпресіоністів, виставив цим разом речі дещо недотягнені чи втомлені, немов лиш підмальовані. Чогось посіріла його така завісді субтельна гама барвних вальборів. Чи може надіслав лише свої випадкові речі? Зате рисунки його, як завжди, досконалі.

Корупційна афера в Японії.

ТОКІО, ПАТ. Закінчилося слідство проти 17 вищих урядовців за корупцію і скандал з акціями штучного шовку. Перед судом стануть: колишній міністр торгівлі Наказіму, колишній міністр залізниць Мітсуки, колишній віцеміністр фінансів Курода, колишній президент банку Формозі Шімада і директор фабрики штучного шовку Такабі.

Військова змова в Атенах.

З Атен повідомляють, що грецький уряд викрив військовою змовою, до якої належали прихильники ген. Пластіраса. Міністр війни ген. Ковділіс заявив, що уряд видав строгі розпорядки, щоб не допустити до державного перевороту.

Другим представником імпресіонізму, а радше неоімпресіонізму (поентилізму) на виставі є С. Борачок. Наскільки досі ми мали деякі застереження до цього мистця, нині з приємністю можемо ствердити, що Борачок працював над собою. Зникла з його картин ця збаналізована фіолетова закраска, яка стала була для імпресіоністів новим „сосом“ на місці старого брунатного. Цим фіолетовим сосом заливала слабші мистці всі браки і діри у своїх картинах. Борачок випогіднів і висубельнив вальбори. Його лагідний зі смаком згармонізований кольорит є дуже милий для ока. З кращих річей на виставі є Пейсажі і Город.

Окреме місце на виставі займають праці Петра Холодного (мол.). Залюблений в старім мистецтві, передусім у східній мініатурі дає нам своєрідні перлини, передані педантичною каліграфією. Холодний вміє поєднати старі здобутки мистецтва з новочасним мистецьким завданням. Самі не знаємо що подивляти у нього: чи досконалу техніку, чи композицію, чи вироблений смак. „Пані з котом“ усім залишиться в пам'яті.

Не раз ми вже писали про Бутовича і нині тяжко ще щонебудь докинути нам до характеристики цього расового українського мистця. Ніхто його не може перевищити в його погідливому гуморі і гротесках. (Костюми до українського вертепу і Ілюстрації до колядок). Його нарисні підкарпатських церков є теж дуже культурні і милі.

Так само вже мають усталену вартість в українським мистецтві праці Гордишського, який найкраще вміє дислововатись у графіці.

(Стаття дискусійна)

ЗА ВДЕРЖАННЯ РІДНОШКІЛЬНОГО ШКІЛЬ-
НИЦТВА.

Аж дивно стає, що інший містєць, який живе на провінції без ближчого контакту з містєцьким рухом, зберіг таке досконале містєцьчуття. Це О. Сорохтей. Приємно повітати його поворот до містєцтва після довшої мовчанки. Треба бути сильною духовою конструкцією і мати багату міст. душу, щоб після довшої перерви, живучи в оточенні повної байдужості до містєцьких справ, зявитись знов до праці. Сорохтей дуже добрий рисівник експресіоністичного покрою. Дуже приємні є також його вишарпелі в легких тонаціях. Дещо за тяжкі і тесні в зимі його олійні речі в кольориті. (Докінчення буде.)

РИЗИКОВНА И НЕБЕЗПЕЧНА СПРАВА.

Камізельки, пальшовики, рукавички і пов'язки!
школяпити поручає фірма
Зигмунт Залеский — Львів,
вулиця Ботнів ч. 4. 47/63 42-60

**БРАТСЬКЕ
ПОХОРОННЕ
ЗАВЕДЕННЯ „ХАРІС“**
Львів, — вул. КОРНЯКІВ ч. 3, (в народний дім)
Все похоронне приладдя на складі. — Експлуатація
всесилим, яскравим санітарним апаратом.

Л Ъ В І В, С И К С Т У С Ь К А ч. 1.

Павло Банах.
(Докінчення буде.)

одного із своїх людей, і яка тепер несподівано відірвала, що Кіров упав жертвою ривалізації між своїми, більшовіками. Чому мовчать ті, що свого часу так обурювалися вярванням царату?"

Присилайте передплату!

Дешевий місяць

у **БЛАВНОМУ БАЗАРІ** — Північ Ботіні 12.
Усі товари по революційних цінах.
Для прикладу: шпрукси 1-30, фланелі 60 сот.
перкаліна 70 сот. Полотна 55 сот.

нашого дня і виступи п. Максиміліана Матурського достоянням гармонічно до введення цієї пєси. Взагалі ця вистава виклала і поділила по собі тріале вражень і спогад серед старосамбірського громадянства, що з нетерпимістю вижидає давнього імпрі того роду. (старосамбірський драматичний гурток має данню традицію існує около 30 років і виставляв зокрема місцевого громадянства визначні драматичні і співачки сили, згадаймо хоча б п. Юлію Кархутину (сопраністку-солістку), п. Теофіла Володасяського (солода-тенора) й інших, які могли бути окрасою і цінним набуток наших професійних театрів, коли б вони могли дати своїм артистам яку-таку життєву екзистенцію. Драматичний гурток у Ст. Самборі не обмежується тільки ризиками нашого містечка, він кількама наворотами в ро 1933 і 1934 мав гостинні виступи в Дрогобичі („Ой не ходи Грицю“, „Запорожець за Дунаєм“, „Ніч під явиною бурагою“ і „Лісова пісня“ Лесі Українки).

в Самборі („Лісова пісня“) і в Турції („Гріх“) а нею стрінувся з ентузіастичним прийняттям місцевого громадянства, яке на кожний разок битком виповняло сцену щоб переконались, що сьогодні й виповнювала праця над високим амплуа і може зрівняти рівень аматорських вистав з виставками професійних театрів. Слід тільки побажати, щоб близько 30-літня праця, яку вложили у старосамбірське і шпанство цим гуртом виповнювали робити в на народній мистецтві, як Осип Вілоран, (сестри Гуденський, Юлія Кархутина (голова драм гуртка) а останніми часами Казимір і Лавро Кемпе та інші, не попинялася, щоб вона давала поносила осягнення нашою мистецтву, серед котрого так багато закладає на добрих співачів та акторів.

СПОРТ.**ДО ПРИХИЛЬНИКІВ УКР І СЬКОГО СПОРТУ!**

Соціалістична Лещетарська Секція при Соколі-Батьку у Львові звертається до широкого загалу прихильників українського спорту зі закликом скласти усе необхідне чи навіть зужити спортивне приладдя та одяг, у першій жорі приладдя лещетарське і соціальне, яке колись було в ужитті, а тепер лежить у хаті як непотрібний баласт. Таке приладдя по на-

праві і докомплектуються визначними нашім зборів молоді й початкувати, які не мають змоги придати собі відповідного вжитку чи одягу.

Приладдя прийме лещетарська С.Б. Львів, Рухом 20, шодня від 8-12 і 18-20 год. вчором Яким згодом сам не має змоги доставити приладдя, то просимо і виїзнібудь спосіб поштових лещетарських С.Б. яка не приладдя постараться сама відібрати.

Заходом Соціалістичної Лещетарської Секції розпочається найближчим дням інструкторський лещетарський курс для зацікавлених соціаль-лещетарів усього львівських гурт. Визначі інформації в лещетарській С.Б. в урядових годинах.

Після цього повідомляємо, що С.Л. Секція узялася варстат до направлення монтуючи лещетар. За якою опадом можна швидко пати все направлено.

Від 15-го ц. п. почалися для урядовців Краєвого Молодечарського Союзу „Маслосоюз“ членів С.Б. в урядовців-лещетарів руханкові вправи які відбуваються шодня в часі обідньої перерви від год 11-01—11-15 в окремій залі. Вправи веде поб. О. Ваврик.

ВИ НЕ МУСИТЕ ПІДПИСУВАТИ ЗАЯВУ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ, ЯКЩО ВПЛАТИТЕ ВІДРАЗУ ГОТІВКОЮ.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення платити не відмовляємо.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича:

Гісменніця:

29. XII. „Товариш“.

30. XII. „Задізна Осторога“.

Великий Міський Театр.

Субота, 29. XII. год. 7-30 веч. „Роскіш-на дівчина“.

Неділя, 30. XII. год. 12 впол. Концерт Львівської Філармонії.

Неділя, 30. XII. год. 3-30 поп. „Чужа дитина“.

Неділя, 30. XII. год. 7-30 поп. „Роскіш-на дівчина“.

Театр Річкордностей.

Субота, 29. XII. год. 7-30 веч. „Будиний боксер“.

Неділя, 30. XII. год. 3-30 поп. „Музичні іграшки“.

Неділя, 30. XII. год. 7-30 веч. „Будиний боксер“.

Кіна.

АДРІА: „Чаплин на війні“, „Прибузда“.

АПОЛОН: „365 жінок короля Лосоза“.

АТЛАНТИК: „Петербурзькі ночі“.

ВАНДА: „Д-р Джексон і містер Габд“, „Бунт у Шангаю“.

ІРАЖИНА: „Маскарада“.

КАСНО: „Острів скарбів“ (Воле Бері).

КОЛІСЕЙ: „Хоробрий хлопчик“, ревія „Янники та дівчинки“.

КОПЕЦНИК: Казка про лісовиків-дробенят (копіровка фільму), „Весняна парада“.

МАРСУСЕНЬКА: „Тепер і все“, ревія „Ліп, гід, ура!“.

МІРАЖ: „Дівча з Будапешту“ з Францискою Галь.

МУЗА: „Гарманове кохання“.

ПАЛІС: „Уланські шаблі“.

ПАН: „Королева Християна“ (Грета Гарбо).

ПАСАЖ: „Чортівка“ та ревія.

РАЙ: „Радісна година“, М. М. Мавс.

СВІТ: „Чи Людина то дівчина?“.

СОНЦЕ: „Син джунглів“.

СТИЛІВЕ: „Гріх“ ревія „Лише для нас“.

У ПІКА: „Доміорес — жінка смерті“ та ревія.

ХИМЕРА: „Пісня козака“ (Джозе Моніка).

Закордонне радіо.

Субота, 29. грудня 1934.

Відень (306,8) 17-45 Нар. пісеньки, 19-10 Мандрівка по Європі (муз. обр.), 21-25, 22-45 Концерт, Братислава (298,5) 17-20 Нар. словачські пісні, Брно (325,4) 17-05 Діточий хор, 19-10 Любимі пісні Двожана. Кошиці (259,1) 17-45 Для Закарпаття, Мор. Острава (269,5) 10-15 Військ. орк., 18-05 Музика суч. чеських композиторів Прага (470,3) 11-05 Легка музика, 17-05 Оп. ар. і париж (1648) 13-00 Концерт, 16-00 Для дітей, 19-30 Грістан Бернар перед мікрофоном, 21-00 „Як пті шансон де гомс“ муз. ком. Кларга, Мадрид (274) 22-00 Спів, Білгород (438,3) 13-15 Пісні, 17-30 Шопенові твори, Любляна (369,3) 22-00 Словачські пісні, Берлін (326,7) 16-00, 19-00 Легка й веч. муз., 20-10 Вес. вечір, Кенігсвустергавзен (1571) 11-40 Хайбороб говорить, 1-30 Для дітей, 18-40 Баварська нар. муз., Кельн (455,9) 13-15 Військ. марші, 19-30 Нар.

пісні басейну Сари. Лейпціг (382,2) 17-15, 19-05 Нар. й камер. музика, Мінхен (405,4) 20-10 Південний оп. Логара, Будапешт (550,5) 17-30 Пісеньки, 22-20 Циг. музика, Міліно (368,6) 17-10, 20-45 Танк. музика всичина, Рим (420,8) 20-45 Концерт.

Неділя, 30. грудня 1934.

Відень (306,8) 11-20 Симф. концерт, 19-30 Від Штотавса до Логара, Братислава (298,5) 17-30 Пісні (хор) Кошиці (259,1) 17-45, 19-15 Концерт, Прага (470,3) 15-00 „Чорт і Катруся“ оп. Двожана, 20-30 Симф. концерт, Париж (1648) 17-45 Концерт, 21-00 „Мадон Хризантем“ ком. оп. Месагера, Білгород (437,3) 18-30 Солісти, Берлін (356,7) 10-40 Вес. пополуане, 19-50 „Студент промаш“ оп. Мілєвєра, Гамбург (331,9) 11-30 Молоді солісти, 15-00 Музика, 19-00 Пісеньки Кенігсвустергавзен (1571) 11-30 Давня камер. музика, 19-00 Чар. гарних голосів (вок. авд.), Кельн (455,9) 17-30 Вес. концерт, 21-00 „Веселі музика“ муз. ком. Гофмана Мінхен (405,4) 13-00 Муз. поранок, Міліно (368,6) 17-15 Танк. музика, Рим (420,8) 20-45 Офенбахів вечір.

Львівське радіо.

Субота, 29. грудня 1934.

6-45 Ранній аудієвіз, 7-50, 22-00 Рекл. концерт, 11-57 Сигнал часу, 12-03 Метеорологічні виступи, 12-05 Огляд преси, 12-10 концерт 13-00 Пошуки денника, 13-05 Легка муз. з гр. пл., 15-15 Солодкий авд. для дітей, 15-30 Експорт, 15-35 Яржа, 15-45 Муз. новини з гр. пл., 16-30 Театр Ужви, авд. для дітей „Лен. проба вертепу“, 17-00 Легка муз. Джек. орк., вес. монолози, 17-50 Трохи іради, або стія і пісню, 18-00 Гутірка в Мавргольдом (фей.), 18-12 Сильна перум, театр реперт. 18-15 Скр. реєсталь. Коханського в супр. фортепиано, 18-45 Перегони плаці в СССР, 19-00 Ігор Стравінський: Фрагменти з балету „Петрусь“ у викон. париської орк. з гр. пл., 19-20 Королівське місто Бич дозволу покривається, 19-30 Концерт видеських реверсєрів, 19-50, 19-55 Спорт. виступи, 20-00 Легка муз. (орк., спів), 20-45 Веч. денник, 20-55 Як працюємо, 21-00 Концерт симф. орк., форт., (у поєднанні Бетовен), 21-45 Літ. бітос у шахматчизні, 22-15, 22-35, 22-00 Танк. муз., 23-00 Комунікати, 23-05 Микола Гауляніція.

Неділя, 30. грудня 1934.

9-00 (в нед. часу та колада, 9-05, 9-23, 9-10 Ран. музика з гр. пл., 9-07 Рухання, 9-30 Ран. денник, 9-45 Хвилюшка господар, 11-57 Сигнал часу, 12-03 Метеорологічні виступи, 12-05 Сильна перум, 12-10 Театр. репертуар, 16-15 Муз. поранок, спів, 18-00 Сильна музика з гр. пл., 18-00 Жура за наш зиртат — із озорона, 18-15 Гвори на орт. Вуріцера з гр. пл., 18-25 Огляд ринку різнних продуктів, 18-35 Пісеньки Астона з гр. пл., 18-45 Це про баранину, 18-00 Вечоринці на селі (фр. і геніонтових „Мужиков“), 18-20 Форт. реєсталь, 18-45 Ростуча ланка (для ст. дітей), 17-00 Польська нар. музика (орк.), 17-50 Острів ірра і вихрів, 18-00 Театр Ужви: „Тихий вечір у самому гуртат“, 18-45 Життя молоді, 19-05 Акт. феєстєон, 19-20 Муз. Інтратор Світ у пісні (з гр. пл.), 19-30 Від Штравса до Логара, муз., спів, (транск. з Вілва), 21-10 Веч. денник, 21-20 Як працюємо, 21-25 На веселій див. кінці, 22-00 Поч. техн. сарнічка, 22-15 Реклам. концерт, 22-30 Спорт. виступи, 22-45 Маловідомі симф. твори фр. композиторів із гр. пл., 23-05 Концерт симф. оркестри.

Комунікат для тих, що мають облігації Народної Позички.

Письмом L. U. U. 4150/1/34 з 30. листопада ц. р. уділило Міністерство Скарбу (Державний Уряд контролю забезпечення) Товариству Обезпечення на життя „ФЕЛІКС“ дозвіл на роблення забезпечення на підставі 6 процентової Народної Позички.

На тій підставі перепроводжує тепер „ФЕЛІКС“ широку забезпеченеву акцію, даючи змогу тим, що мають облігації Н. П. корисно забезпечитись на життя, за що складки можна покривати облігаціями Н. П. в різних формах і комбінаціях, які відповідали би бажанням і сярмозі забезпеченого.

Обезпеченевий капітал буде виплачений у хвилині реалізації забезпечення в цілості в готівці.

Ближчі інформації дає дирекція Т. ва „ФЕЛІКС“ Львів, пл. Марійська 7. Телефон 57-29 і 18-03.

БІРЖА.**ГРОШ.**

Долар у Львові у приватних оборотах 5-27 зол.

У Варшаві були такі курси: Лондон 26-12, Париж 34-93, Берлін 212-90, Ціріх 171-45, Голландія 358-90, Прага 22-13, Італія 45-31, Ньюйорк кабелі 5-28-75, Ньюйорк чеки 5-28 1/2.

Золото: Долар 5-91—5-93, Франки фр. 34-30—34-60, Дукати 81-50—82-00, Корони 36-20—36-50, Рублі 45-50—46-30.

Срібло: Корони 0-32, Рублі 1-25, Фльорени 0-75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 28. грудня ц. р. кооперативна платив за:

Львів. 1 кг. масла десероного 2-60 зол. 1 л. молока 0-16 „ 1 л. сметани 0-60 „ 1 к. яєць 4-00—4-10 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові і дитра 25 сот.

Тенденція на масло та яєця здержана, на молоко і сметану сабжа.

Маслосоюз повідомляє, що в грудні ц. р. платити до відрахування своїм доставлянням за 1 кг. живої наші птиці, якого подіра птахомисарні „М. С.“ у Львові (вул. Б. Гаванського 23):

Курочки молоді І. кл. за 1 кг. 0-93 зол. Курочки мол. І. „ 0-85 „ Качки І. „ 0-85 „ Пантарки І. „ 1-— „

Індиків і гусей не приймає. Також не приймає курей, качок і пантарок ІІ. кл.

ОПОВІСТАН.

П. Г. Фрмі М. Вавіреб і Ска, Львів, вул. Костюшка 7, за педрий дар 100—200. а Фрмі С. Дізендорф, Львів, Соціална з. за дар 50—200. на номі бідний дитворі дівочої школи ім. Шевченка, ширю подяку складає Старшина Кружка „Р. III“ ім. Ганни Баранок. і Скопьякова, голова, М. Гудрикова, секретар

ПРОСПЕР МЕРІМЕ**БЛАКИТНА КІМНАТА**

ТИ ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із французької мови Василь Софронів. — Ціна 0.95 зол., з почт. пересилкою 1.20 зол.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

НОВІ ЧАСОПИСИ укладує кімнати однокласні виробів кап. Фрайліха, Сняється а 21. 53/84

КІМНАТИ кавалерської вишайку. — Кадельна 4/11. 748

МЕШКАНЦІ середньої харчуються у Вонка, Руська 16. 752

ОГОЛОШЕННЯ.**Доротеум**

Львів, Браєрівська 3. комісова меблева галія купує. — приймає в комс — продає.

МЕБЛІ всілякого роду за готівку і на сслати.

Вже вийшло 4-е число „Книгозбірні Вистинки“

АДОЛЬФ ГІТЛЕР

Написав Д-р Р. ЕНДІК

Ціна в краю (без пересилки) 1* зол.

За кордоном 1-20 „

Передплатники платять половину.

Зголошуватися на кольпортерів. Хто

пришле з зол. дстане шість книжок.

„Вістник“, Львів, Чарнацького 26.

м. 41. 1-1 Чековеkonto 500.371.

НА СВЯТА!**Природні грознові вина**

по найнижчих цінах поручає

зприскижений доставець

749 1—3 богуслужбних вин

В. ГЛОВІК

Львів, ул. Соєського 32.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІР-

МАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШО-

МУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИ-

КУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часописку: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мн. одношпальтовий або його місце в руб-

риші оголошень зол. 0.35

одношпальтовий в тексті і новинках 0-60

на першій сторінці 0-85

Дрібні оголошення від слова:

матрихоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15

куплю, продаж, винаєм і т. п. 0-10

шукаючи праці 0-07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 зол. 450—

1/2 250—

1/4 130—

1/8 70—

За редакцію відповідає Олександр Костин.

Видає Видавнича Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.